

[Industriministeren]

Det må også være i pengeinstitutternes interesse, at ordningen kan bidrage til at fjerne mistillid og mistænkeliggørelse, og hvem vil afvise, at sådanne bestyrelsesmedlemmer generelt kan have en gavnlig virkning på bestyrelsesarbejdet i retning af f.eks. en forelæggelse af sagerne med endnu større omhu og mere velovervejede beslutninger?

Må jeg endelig erindre om, at der har været samfundsrepræsentanter i sparekasserne i et par generationer, hvor de med tiden har fået en helt speciel position, ofte senere som formand for bestyrelsen.

Indførelsen af de offentlige repræsentanter er efter regeringens opfattelse et led i en naturlig udvikling, hvor det offentlige får mere indsigt i banker og sparekasser, som har en væsentlig indflydelse på samfundets økonomi. Regeringen er af den opfattelse, at den offentlige repræsentation i pengeinstitutternes bestyrelser har sin berettigelse, og kan ikke acceptere en forringelse eller en ophævelse af ordningen.

Postulatet om, at loven er blevet benyttet til at give, som det så smagfuldt siges, »gode ben til en lang række politiske repræsentanter landet over«, skal jeg ikke kommentere. Det må være rigtigere at henvise til de redogørelser, der tidligere er givet her i tinget og over for folketingets erhvervsudvalg. Jeg vil også minde om, at der gælder særlige regler om begrænsning af vederlagene netop til de offentlige repræsentanter.

I bemærkningerne til lovforslaget anfører forslagsstillerne, naturligvis som noget nyt i forhold til, hvad der tidligere er anført som begrundelse, at et folketingsflertal har taget afstand fra offentlig repræsentation i bestyrelserne for de større forsikringselskaber. Det var med beklagelse, regeringen konstaterede, at der ikke i folketinget var et flertal for at indføre offentlig repræsentation i forsikringselskabernes bestyrelser i lighed med den ordning for pengeinstitutterne, vi drøfter i dag; men at denne ordning ikke kunne opnå et flertal i tinget, kan da ikke føre til, at et flertal også vil være for at afskaffe ordningen for pengeinstitutternes vedkommende, hvor den for mig at se har fungeret upåklageligt i en årrække. Et flertal af partier har, hver gang sagen er blevet diskuteret i folketinget, afvist at afskaffe den offentlige repræsentation i pengeinstitutterne, og under debatten om forsikringsloven fremkom ikke

udtalelser fra dette flertal, som berettigede til at drage sådanne sammenligninger.

Det må endelig erindres, at baggrunden for at etablere den offentlige repræsentation i bankernes og sparekassernes bestyrelser var den væsentlige indflydelse, disse virksomheder har på den danske samfundsøkonomi.

Jeg kan derfor ikke støtte det foreliggende forslag til lov om afskaffelse af samfundsrepræsentanter i bestyrelserne for banker og sparekasser, men skal på regeringens vegne afvise det.

Svend Andersen (S):

Som allerede nævnt af industriministeren var der jo her i folketinget, da loven om forsikringsvirksomhed blev vedtaget, ikke et flertal for at indføre offentlig repræsentation i bestyrelserne, således som det er tilfældet for banker og sparekasser. Det fremgår af bemærkningerne til det foreliggende lovforslag, at dette bl.a. skulle være en begrundelse for også at fjerne bestemmelsen i bank- og sparekasseloven. Jeg finder, at det er en meget tyndbenet begrundelse, og jeg har vanskeligt ved at tro, at der virkelig skulle være et flertal for at fjerne denne bestemmelse.

Den gældende lov om banker og sparekasser blev fremsat her i folketinget af daværende handelsminister Nyboe Andersen, og da var det efter forslaget alene sparekasserne, der skulle have en offentlig repræsentation, men der blev under udvalgsarbejdet et flertal for, at denne fornuftige ordning også skulle gælde for bankerne, altså gælde for samtlige pengeinstitutter.

Vi mener stadig, at det er rimeligt, at denne bestemmelse er gældende, og vi mener, at de offentlige repræsentanter er et godt og et naturligt middel til at skabe det samspil, der er nødvendigt, imellem samfundet og pengeinstitutterne. Pengeinstitutternes rolle i samfundet skal jo ikke alene være at præge samfundet. Det skal også være sådan, at pengeinstitutterne præges af samfundet, og det mener vi at de offentlige repræsentanter har været et godt middel til.

Jeg skal på det foreliggende grundlag sige, at vi ikke kan medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Ellemann-Jensen (V):